

[Holger K. Nielsen]

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at der jo ikke er tale om nogen reel besparelse i 1992 i denne nedskæring. I tidligere år har vi gjort meget ud af, at nedskæringer i det almennyttige boligbyggeri det første år reelt betyder flere udgifter for staten. Jeg ved også, at Socialdemokratiet tidligere har været meget optaget af, at det er en dårlig forretning at skære ned på det almennyttige byggeri, fordi det medfører større arbejdsløshed og derfor medfører større dagpengeudgifter og mindre momsindtægter. Derfor er regnestykket helt klart negativt i forhold til 1992 med den nedskæring, der er tale om.

Jeg håber da på, at Socialdemokratiet stadig er enig med SF om, at det er en dårlig forretning at skære ned på de almennyttige byggekvarterer, og at det ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt er overordentlig dårligt at gøre det; der er stadig væk brug for at holde beskæftigelsen i gang i byggesektoren.

Jeg synes bestemt, at hvis man sammenligner med, hvad der sker boligpolitisk i øjeblikket, er det karakteristisk, at da man i sommer skulle give store tilskud til de boligejere, der ville lave tilbygninger – tilskud, som havde en overordentlig tvivlsom beskæftigelsesvirkning – var der ikke grænser for, hvor meget Folketinget ville give. Her er der tale om, at der sker en nedskæring på et område, hvor der er et behov, og hvor det har en helt klar positiv beskæftigelsesmæssig virkning. Derfor kan vi ikke støtte den nedskæring af de almennyttige kvoter, som foreslås i dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg vil blot understrege på Socialdemokratiets vegne, at vi er fuldstændig enige med SF i de betragtninger, som hr. Holger K. Nielsen her har tilkendegivet. Derfor har vi netop med de samme argumenter i finanslovforhandlingerne løftet kvoten med 1.000 boliger. Så vi er absolut ikke uenige med SF.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men jeg går ud fra, at Socialdemokratiet fortsat er enig i, at der er tale om en nedskæring i forhold til sidste år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 127 stemmer (S, KF, V, CD, RV og KRF) mod 20 (SF og FP).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om ændring af lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Lejefastsættelse i nye private udlejningsejendomme og tidligere erhvervslejemaal).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 23/10 91. Første behandling 31/10 91. Betækning 10/12 91. Anden behandling 13/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 77 stemmer (KF, V, FP, CD, RV og KRF) mod 71 (S og SF).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov. (Adgang til at optage ansvarlig indskudskapital, ophævelse af tolagsbelåningen, konkurs- og tavshedspligtsbestemmelser m.v.).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 23/10 91. Første behandling 31/10 91).

91. Betænkning 12/12 91. Anden behandling 17/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Vi må jo sikkert også ved tredjebehandlingen konstatere, at de, der nu skal stemme lovforslaget igennem, er så beskæmmede over det, de selv gør, at de ikke engang vil gå op og begrunde, hvorfor de gør det.

Det er en kendsgerning, at når dette lovforslag bliver vedtaget, vil dette Folketing ikke længere kunne få oplysninger om, hvordan kreditforeningerne enten overholder eller ikke overholder den lov, som er vedtaget af Folketinget. Ministeren stod her ved andenbehandlingen og sagde, at det var rimeligt, for det var jo et EF-direktiv, og i mange EF-lande var man i fuld gang med at gøre dette her.

Dertil er to ting at sige. Det første er, at der ikke er andre EF-lande, der har et realkreditsystem som det danske. Det er en af grundene til, at vi har gået og holdt taler og pralet rundt i verden om det enestående danske realkreditsystem. Jeg kunne også godt tænke mig at afskaffe det og gennemføre en fuld ligestilling, men selv om regeringspartierne og Fremskridtspartiet kunne blive enige, tror jeg ikke, vi kunne skaffe 90 mandater for det. Vi er nødt til at acceptere, at der er et politisk flertal her i salen, der ønsker et realkreditsystem som det nuværende.

Derfor kan jeg ikke forstå, at det flertal, som siger, de vil værne om det nuværende danske realkreditsystem, kan medvirke til, at al indsigt på området tillægges Finanstilsynet, og at Folketinget, hvis det vil vide noget om, hvordan de love, det vedtager, overholdes, skal nedsætte en parlamentarisk kommission. Det kan jo kun gøres af et flertal, og efter hvad jeg hørte forleden dag, blev den sidste parlamentariske kommission, vi har haft, nedsat umiddelbart efter krigen i anledning af retsopgøret. Justitsministeren kan belære mig, hvis det ikke er rigtigt. Men i hvert fald kan justitsministeren jo ikke ændre den kendsgerning, at kun et flertal kan nedsætte en parlamentarisk kommission.

Jeg synes, det er for dårligt, at man henviser til, at man jo allerede har lavet en sådan fortrolighed, når det gælder banker og sparekasser. Banker og sparekasser kan ikke sammenlignes med medlemsejede kreditforeninger eller realkredit i det hele taget. Det er jo netop det, alle her i salen, som ønsker det forkromede realkreditsystem, ved enhver lejlighed har gået rundt og fortalt om. Det har været hele begrundelsen for, at vi skulle bevare det.

Hvorfor i alverden er man så så hidsig nu efter at sørge for at fratage lånerne indsigt, således at de, når det gælder fordækthed og fortrolighed, endelig skal være ligesom banker og sparekasser? Hvorfor vil man gennemføre en lov, der gør det muligt for kreditforeninger at optage ansvarlig kapital til underrente?

Hvordan kan det være, at man ikke her i salen synes, at den mindste rimelighed, når Folketinget ikke længere har indsigt, er, at man bruger de instrumenter, som i øvrigt er gældende her i landet, når man fastsætter prisen på kapital, nemlig den danske fondsbørs? Jo, det er klart, hvorfor man ikke vil det, for hvis disse obligationer skulle over den danske fondsbørs, ville prisen på dem komme frem. Den pris ville være så høj, at særlig ét institut formentlig ikke ville kunne klare det. Derfor skal man have lov til at lave underhåndsaftaler med nogle af alle de centrale fonde, som dette Folketing også har oprettet, og det vil sige, at de danske skatteborgeres penge nu skal sættes i risiko to gange.

Hvordan i alverden kan dette Folketing vedtage en lov, som går ud på, at det på et specielt område, som oven i købet berører mange, mange, mange mennesker her i landet, ikke længere er parterne i et retsforhold – i dette tilfælde lånerne og kreditforeningen – det drejer sig om, men er kreditforeningen og Finanstilsynet, for med det partsbegreb har man jo sikret sig at blive fri for utidig indblanding fra lånernes side? Hvordan kan det være rigtigt, at vi skal sidde herinde og have ansvaret for en lovgivning på realkreditområdet, uden at vi overhovedet kan få at vide, hvordan økonomien er, om de er i underdækning en gang til? Man har også med denne lovgivning vedtaget, at de faktisk kan være i underdækning lige så længe, som Finanstilsynets direktør giver dem lov til det.

[Kirsten Jacobsen]

Jeg synes, at de mennesker her i Folketinget, som har talt for det medlemsejede realkreditsystem til fordel for de små lånere og deres billige lån, skulle gemme hovedet under armen, når de stemmer ja til dette forslag. For det er en bombe under demokratiet, det er en bombe under lånernes muligheder for at vide, hvad det er, de låner til i deres små parcelhuse.

Når man har vedtaget dette lovforslag, kunne man akkurat lige så godt ophæve realkreditloven og lade banker og sparekasser overtage det hele, for så vidste man i det mindste, hvad man havde at gøre med, så var det de samme regler, og så kan det godt accepteres, for dér har man nogle aktionærer, som man må stå til ansvar for på generalforsamlingen. Det, dette Folketing gør lige om lidt, er at fjerne alle de folkelige elementer i realkreditte og lade den have særlig gunstige konkurrenceforvridende forhold sammenlignet med det øvrige finansielle marked.

Jeg synes, det er en skændsel, at det overhovedet kan komme dertil, at man vil vedtage en lov, som fratager parlamentet indsigt, og jeg synes, det er en endnu større skændsel, at man begrundet det med, at det er noget, EF har sagt, når de, som sidder her, burde vide, at vort realkreditsystem ikke findes i de andre EF-lande, og at de derfor ikke har det samme hensyn at tage, som vi har her i Danmark.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Den tale, fru Kirsten Jacobsen nu har holdt for tredje gang fra denne talerstol, forudsagde jeg allerede under andenbehandlingen, og de påstande, som fru Kirsten Jacobsen nu har gentaget igen og igen og igen, gendrev jeg ved andenbehandlingen. Jeg vil derfor bare henvise til, hvad jeg allerede sagde under andenbehandlingen, og ved denne lejlighed opfordre Folketinget til at stemme for dette lovforslag, der realiserer et EF-direktiv, som for længst er vedtaget, og som sikrer lige vilkår for lånerne, hvad enten de går ind i en bank, i en sparekasse eller i et realkreditinstitut.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Om jeg så skal holde talen 14 gange, hr. minister, ændrer det altså ikke min opfattelse, og det ændrer ikke kendsgerningerne. Boligministeren gendrev intet under andenbehandlingen.

gen. Han prøvede på at forplumre diskussionen ved at komme med nogle argumenter, som ikke holdt vand. Og jeg kan godt forstå, han ikke ville gentage dem, men blot henvise til dem.

Det er ikke sandt, at de andre EF-lande er i fuld gang med at indoperere disse bestemmelser i deres realkreditlovgivning, for de har ingen. Derfor er det, de er ved at gøre, at indoperere dem i deres lovgivning om banker og sparekasser. Det har dette Folketing gjort. Der findes intet EF-land, der på nuværende tidspunkt har vedtaget disse skrappe regler. Og der er heller ikke nogen EF-lande, der kan gøre det, når det gælder realkreditinstitutter, for de har ikke de realkreditinstitutter, vi kender i Danmark. Men de har en forfatning, som gør, at deres parlamentsmedlemmer ad anden vej kan få de oplysninger, som vi i vores forfatning ikke har mulighed for. Det er derfor, det er så uanstændigt.

Når ministeren siger, at det giver lige vilkår for lånerne, om man får lån i en bank eller i en sparekasse, kunne jeg godt tænke mig at spørge boligministeren, hvorfor i alverden man så ikke fremsætter et forslag om at ophæve realkreditloven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 128 stemmer (S, KF, V, CD, RV og KRF) mod 21 (SF og FP).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ophævelse af lov om statens bygge- og boligfond.

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(FremSAT 14/11 91. Første behandling 22/11 91. Betænkning 10/12 91. Anden behandling 13/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.